

[Poul Dalsager.]

ulykken i Brovst, hvor 20 liter bladan løb ud i jorden, anførte, at der „formentlig ikke blev tale om forurening af grundvandet.“

Det er lidet betryggende for befolkningen, at der overhovedet består en risiko for f. eks. grundvandsforurening med disse farlige stoffer.

Det bør derfor nu undersøges, om skadedyrsbekæmpelsen ikke kan foretages med andre stoffer af mindre farlig karakter. Det kan bl. a. anføres, at man også dyrkede landbrug i Danmark førhen — uden brug af disse stoffer.

Minister for forureningsbekæmpelse *Kampmanns* svar (8. august 1972):

Brugen af sprøjtemidler til skadedyrsbekæmpelse har i de senere år ofte været bragt frem til diskussion. Man har i denne forbindelse hyppigst drøftet de eventuelle skadevirkninger, som den almindelige brug af sprøjtemidlerne kunne give anledning til. Som det imidlertid også fremgår af spørgsmålets begrundelse, indtræffer der undertiden ulykker, f. eks. flyveulykker, som kan indebære en fare for forurening med sprøjtegifte.

Spørgsmålet om tilladelse til anvendelsen af sprøjtegifte er allerede reguleret ved lovgivningen om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr m. v.

Efter denne lovgivning må intet bekæmpelsesmiddel sælges eller anvendes erhvervsmæssigt her i landet, forinden giftnævnet, efter at der er tilvejebragt fornøden klarhed over midlets sammensætning og giftighed, har fastsat forskrifter om f. eks. transport, forsendelse, opbevaring og anvendelse. Giftnævnet følger løbende udviklingen inden for dette område, og jeg er ganske enig med giftnævnet i dets ønske om at indskrænke anvendelsen af særlig farlige bekæmpelsesmidler, når mindre farlige stoffer kan erstatte disse, eller når det viser sig, at brugen af et bekæmpelsesmiddel medfører større risiko end den, man regnede med ved midlets godkendelse.

Lovgivningen om bekæmpelsesmidler sigter i lighed med lovgivningen om gifte og sundhedsfarlige stoffer især imod at beskytte mennesker og husdyr mod forgiftning og sundhedsfare, medens der ikke i disse regel-

sæt er hjemmel til at tage videregående miljømæssige hensyn. Regeringen er indstillet på at gennemføre en ændring af disse forhold. Jeg kan i denne forbindelse henvise til forslaget til lov om miljøbeskyttelse § 8, hvorefter anvendelsen af bestemte stoffer kan forbydes eller begrænses, såfremt disse stoffer må antages at være til skade for sundheden eller for miljøet. En bestemmelse som den nævnte vil give mulighed for indskriden mod anvendelse af sprøjtegifte til skadedyrsbekæmpelse ud fra bredere miljømæssige hensyn.

Specielt med hensyn til sprøjtning med bekæmpelsesmidler fra luften kan jeg oplyse, at jeg er enig i, at spørgsmålet om eventuel fastsættelse af strengere regler for en sådan udbringning af bekæmpelsesmidler bør overvejes, og jeg har derfor i begyndelsen af denne måned anmodet giftnævnet om at tage spørgsmålet om yderligere skærpende af de gældende regler herom op til overvejelse.

Af *Tove Lindbo Larsen* til ministeren for offentlige arbejder (1. august 1972):

„Kan ministeren oplyse årsagen til den manglende besvarelse af andragende om vejfondstilszkod til ombygning af en rundkørsel i stærkt trafikeret område i forbindelse med ring 2 i København?“

Begrundelse.

Igennem flere år har man lokalt arbejdet for at få ændret trafikforholdene Valby Laggade-Vigerslevvej-Ålholmvej. Den eksisterende rundkørsel er til meget stor gene for trafikken såvel gående som kørende.

Københavns borgmester for 4. afdeling, A. Wassard, oplyser ifølge den lokale presse, at Københavns magistrat den 26. juli 1970 indsendte et andragende om vejfondstilszkod til ombygning af rundkørslen til et signalreguleret kryds, men at sagen endnu er ubesvaret.

Tidligere er der over for os beboere i området oplyst, at sagen måtte afvente sporvognsline 6's ændring til bus, hvilket imidlertid for længst er sket.

Jeg kan oplyse, at omtalte rundkørsel er den eneste, der er tilbage på ring 2, og at rundkørslen befærdes af adskillige busruter, bl. a. DSBs rutebiler fra Valby Laggade station ud ad Roskildevej, hovedvej A 1.